

συνόδοντα σπάσει, οἷον ἵπποι καὶ βόες. Ἡ δ' ἄρκτος οὔτε σπάσει, οὔτε λάψει, ἀλλὰ κάψει. Καὶ τῶν ὀρνέων δὲ τὰ μὲν ἄλλα σπάσει, πλὴν τὰ μὲν μακραύχενα διαλείποντα καὶ αἶροντα τὴν κεφαλὴν, ὃ δὲ πορφυρίων μόνος κάψει.

- 5 Τὰ δὲ κερατώδη τῶν ζώων, καὶ ἡμερα καὶ ἄγρια, καὶ ὅσα μὴ καρχαρόδοντα, πάντα καρποφάγα καὶ ποηφάγα ἐστὶ, μὴ λίαν κατεχόμενα τῷ πεινῇ. [ὅσα δὲ καρχαρόδοντα,] ἔξω τῆς κυνός, (2) ταῦτα δ' ἥκιστα ποηφάγα καὶ καρποφάγα *ἐστίν*. Ριζοφάγον δὲ μάλιστα ἡ ὕς ἐστι τῶν ζώων διὰ
10 τὸ εὖ πεφυκέναι τὸ ρύγχος πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην, καὶ εὐχερέστατον πρὸς πᾶσαν τροφὴν τῶν ζώων ἐστίν. Τάχιστα δὲ καὶ ἐπιδίδωσιν εἰς παχύτητα, ὥς κατὰ μέγεθος· πιαίνεται γὰρ ἐν ἐξήκοντα ἡμέραις· ὅσον δ' ἐπιδίδωσιν, γινώσκουσιν οἱ περὶ ταῦτα πραγματευόμενοι νῆστιν ἰστάντες. Πιαί-
15 νεται δὲ προλιμοκτονηθεῖσα ἡμέρας τρεῖς· σχεδὸν δὲ καὶ τᾶλλα πάντα προλιμοκτονούμενα πιαίνεται. Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας εὐωχοῦσιν ἤδη οἱ πιαίνοντες τὰς ὕς. (3) Οἱ δὲ Θραῖκες πιαίνουσι τῇ μὲν πρώτῃ πιεῖν διδόντες, εἴτα διαλείπουσιν ἡμέραν μίαν τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ ταῦτα δύο, εἴτα
20 τρεῖς καὶ τέτταρας μέχρι τῶν ἐπτά. Πιαίνεται δὲ τὸ ζῶον τοῦτο κριθαῖς, κέγχροις, σύκοις, ἀκύλοις, ἀχράσι, σικύαις. Μάλιστα δὲ καὶ ταῦτα καὶ τᾶλλα τὰ ἔχοντα κοιλίαν θερμὴν [ἀγαθὴ] ἢ ἀτρεμία πιαίνειν· [πιαίνει] δὲ τὰς ὕς καὶ τὸ λούεσθαι ἐν πηλῷ. Νέμεσθαι δὲ βούλονται κατὰ τὰς ἡλικίας·
25 [εἰ δὲ μὴ, μάχονται ἀλλήλαις.] Μάχεται δὲ ὕς καὶ λύκῳ. Ἀπογίνεται δ' ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ, ὅσον ἔλκει ζῶσα, τὸ ἕκτον

8. Κυνός, ταῦτα... ποηφάγα καὶ καρποφάγα] ὕός· αὕτη... ποηφάγον καὶ καρποφάγον Bk. — 23. Ἡ ἀτρεμία πιαίνει· τὰς δ' ὕς καὶ τὸ λ. Bk.